pondělí 30. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Řím 8,12–17
Dostali jste ducha těch, kdo byli přijati za vlastní,
a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři, nejsme vázáni povinnostmi k tělu, že bychom museli žít, jak chce tělo. Žijete-li totiž tak, jak chce tělo, musíte umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záludnosti těla, budete žít.

Neboť všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“

Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch svatý, že jsme Boží děti. Jsme-li však děti, jsme i dědici: dědici Boží a spoludědici Kristovi. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojít slávy.

Žl 68,2+4.6–7ab.20–21

Odp.: Náš Bůh je Bohem spásy.

Bůh povstává, jeho nepřátelé se rozptylují,
ti, kdo ho nenávidí, prchají před ním.
Spravedliví se však radují, jásají před Bohem
a veselí se v radosti.

Otec sirotků, ochránce vdov
je Bůh ve svém svatém příbytku.
Bůh zjednává opuštěným domov,
vězně vyvádí k šťastnému životu.

Ať je Pán žehnán každý den,
nosí naše břemena, Bůh, naše spása.
Náš Bůh je Bohem spásy,
Hospodin, Bůh, dává uniknout smrti.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Ef 4,32–5,8
Žijte v lásce, jako i Kristus nás miloval.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři!
Buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy zásluhy.
Ano, napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a zcela vydal sebe za nás jako dar v oběť, vůni Bohu velmi příjemnou.
Pokud jde o smilství a nečistotu vůbec nebo chamtivost, ani jejich jména ať se u vás nevyslovují, jak se sluší na věřící. Stejně tak pokud jde o nestydatost, nevázané řeči nebo neslušné vtipy – to se přece nepatří – ale spíše díkůvzdání.
Toho si totiž buďte dobře vědomi, že žádný smilník ani nečistý ani chamtivý – to je modloslužebník – nemá podíl v království Kristově a Božím. Nedejte se od nikoho svést prázdnými řečmi, protože pro ty věci přichází Boží hněv na neposlušné lidi. Proto s nimi nic nemějte.
Byli jste kdysi ovšem tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla.

Žl 1,1–2.3.4+6

Odp.: Napodobujme Boha jako jeho milované děti.

Blaze tomu, kdo nechodí, jak mu radí bezbožní,
nepostává na cestě, kudy chodí hříšní,
a nezasedá ve shromáždění rouhačů,
ale má zalíbení v Hospodinově zákoně
a o jeho zákoně přemítá dnem i nocí.
Podobá se tak stromu zasazenému u vodních proudů,
ve svůj čas přináší ovoce,
listí mu nevadne
a daří se mu vše, co koná.

Jinak je tomu s bezbožnými, zcela jinak:
jsou jako pleva rozvátá větrem,
vždyť Hospodin dbá o cestu spravedlivých,
ale cesta bezbožných skončí záhubou.

Zpěv před evangeliem: srov. Jan 17,17b.a
Aleluja. Tvé slovo, Pane, je pravda; posvěť nás pravdou. Aleluja.

Evangelium: Lk 13,10–17
Tato dcera Abrahámova neměla být osvobozena od pouta v den sobotní?

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš učil v sobotu v jedné synagoze. Právě tam byla žena už osmnáct let posedlá duchem způsobujícím nemoc: byla celá ohnutá a vůbec se nemohla napřímit.
Jakmile ji Ježíš uviděl, zavolal ji k sobě a řekl jí: „Ženo, jsi zbavena své nemoci“; a vložil na ni ruce. Okamžitě se narovnala a velebila Boha.
Představený synagogy však těžce nesl, že Ježíš uzdravuje v sobotu; řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat. V ty dny tedy přicházejte a nechávejte se uzdravovat, a ne v den sobotní!“
Pán mu však odpověděl: „Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu svého býka nebo osla od žlabu a nevede ho napojit? A tato žena je přece Abrahámova dcera a satan ji měl spoutanou plných osmnáct let; ta neměla být osvobozena od toho pouta v den sobotní?“
Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad všemi podivuhodnými činy, které on dělal.

kulturaslova.cz